

Faiq Ələkbərli
AMEA Fəlsəfə
Institutunun
aparıcı elmi işçisi,
dosent, fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

VII Yazı

Əli bəy Turanının Turançılıq məfkurəsi Azərbaycan türkleri arasında geniş əks-səda doğumuşdur. Belə ki, Əhməd bəy Ağaoğlu, Əbdülxalıq Cənnəti, Mirzə Ələkbər Sabir, Abdulla Şaiq, Yusif Ziya Ta-libzadə, Əlabbas Müzənnib, Məhəmməd Hadi, Hüseyn Cavid, Əhməd Cavad, Cəfər Cabbarlı, Yusif Vəzir Çəmənzəminli, Ümgülsüm, Məmməd Həsən Vəliyev, Məhəmməd Əmin Rəsulzadə və başqları bir-mənali şəkildə Turançılıq məfkurəsindən çıxış ediblər.

Ə.Hüseynzadənin turanlılıq ideyalarından təsirlənən M.Ə.Sabir, Ö.F.Nemanzadə, Ə.Cənneti, Y.Talibzadə, M.Hadi, H.Cavid və başqaları məqalə və şeirlərində ar-tıq ister tarixi-coğrafi, isterəsə də et-nik anladımlı “Azerbaycan”ı az da olsa, Türklük, Turanlılıqla bir büt-tün kimi görməyə başlamışlar. Mə-sələn, Əbdülxalıq Cənneti məhz həmin hissələrin altında Hüseynzadənin “Füyuzat” jurnalında (1907, 7 avqust) nəşr olunan “Fəxriyyə” şei-rində yazdı:

Hərçənd dütçəri-mühəni-əhl-i-cəfayız,
Hərçənd bu səyamda pabəndi-bəlyazıv,
Ey xar görən bizləri, bizlər nücebəyiz,
Meydani-həmiyyətde ələmdarı-vəfayız
Turanlılanz, sahibi-şənli şərefiz biz!
Əslafımızın nayılı xeyrül-xələfiz biz! (51).

M.Ə.Sabir isə "Molla Nəşred-din" jurnalında (1907-ci il, 26 avqust) nəşr olunan eyni adlı şeirində Cənnetiyyə cavab kimi satirik şəkil-də də olsa, açıq-əşkar türklərin rus-culuq, iranlılıq və osmanlılıq, sünni-liğ və şielik təəssübkeşləyini tənqid edərək Turan, Türkük üçün müca-dilə verməyə çağırırdı. Əsrlər boyu müxtəlif dini, qeyri-dini inanclara görə bir-birinə düşmən kəsilən, hə-min inanclar uğrunda savaşan türk-lərin (Şah İsmayılla Sultan Səlim, Çingiz xanla Məhəmməd Şah Xa-rəzm, Cahan şahla Uzun Həsən, Əmir Teymurla İldırım Bəyazid və başqları kimi) Türkülükə Turanlılığı bir kənara qoyub çar Rusiyasında rusçuluq, Türkiyədə "osmanlılıq", Qacarlarda "iranlılıq" üçün mücadilə verməsini Sabir belə tənqid edir-di:

İndi yənə var təzə xəber, yaxşı təməşa,
İranlılıq, osmanlılıq ismi olub ehya,
Bir qılıc yer üstündə qopub bir yekə dəvə,
Meydan ki, qızılırlar olarıq mehvə sarapa..
Onsuz da aqərçənd ki, yeksər tələfiz biz!
Öz qövmümüüzün başına əngalləkəfiz biz!
(150, c.124)

Turan düşünceli Hüseyen Cavid üçün də Çingiz xan, Əmir Teymur və başqa türk hökmardları türk tarixinin ən şanlı qəhrəmanlarıdır. Onun fikrincə avropalılar İsləkəndərləri, Napoleonları və başqa həmverlilərini böyük sərkərdə adlandı-

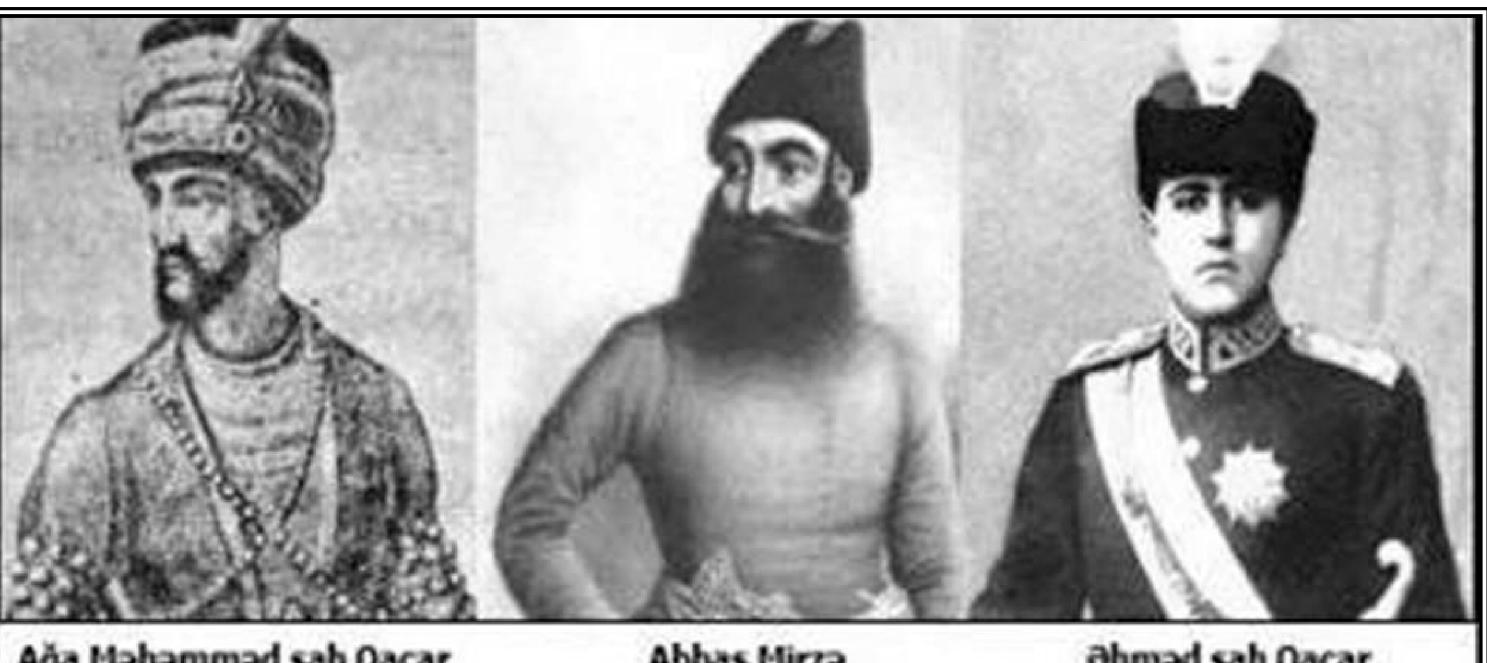
rib heykeller ucaldıqları halda, türklerin öz qəhrəmanlarına qan içen, zalim, canavar kimi isimlər verib ləkələmələri haqsızlıqdır (50, s.70). Eyni zamanda, o, türklərin həmişə törələrinə sahib çıxmalarını ve milli şərəflərini uca tutmalarını, xüsusilə qeyd etmişdir: «Bir zamanlar şərefli Turanın, O cihani ğeyuri qavğanın, Qəhrəman, bərguzidə evladı, Türklerin adlı-şanlı ecdadı, Saldırıb titirdirdi yer yüzünü, Hökm edər, dinlətirdi hər sözünü» (49, s.52). Vaxtilə türklerin mərhəməti sayəsində canını qurtaran millətlərin in-di türkə qənim kəsilməsini tarixin acı istehzasi adlandıran Cavidin fikrincə, artıq türkler zamanın dəyişməsini görməli, oyanmalı, özünü tanımlı ve yüksəlməlidir. «Qo-

s.115). Y.V.Çemənəzəminli isə "Qızlar bulağı" tarixi romanında əkinçi aryanlarla köçəri turanlılarından ya da isktılardan bəhs etmişdir (54a, s.354).

XX əsrin başlarında Əli bəy Turanı "Türklər kimdir və kimlərdən ibarətdir" əsərində daha çox mübahisə doğurmayan Türk-Turan mədəniyyətlərindən söz açdığı halda, Rəsulzadə artıq o zamandan Avropa-pada Hind-Avropa və Türk-Turan mədəniyyəti baxımından mübahisəli olan Sumerlər və Midiya məsələsinə də toxunmuşdur. Çünkü Rəsulzadə anlayırkı ki, Turan mədəniyyətinin varlığı yalnız Avropa mərkəzilərin uydurduğu "Ural-Al-tay", ya da Orta Asiya (Türkistan-də) coğrafiyasıyla deyil, eyni za-

"Tarixi-coğrafi Azərbaycan"ın Türkçülükle bağlı olması fikrini M.Ə.Rəsulzadə ilk dəfə qismən 1916-ci ilin martından "Açıq söz" qəzetində qələmə aldığı "Məktəb və mədrəsə" silsilə yazılarında, əsasən də həmin ilin oktyabrında yazdığı "Nə Qafqasiya, nə də İran" məqalələrində ifadə etmişdir. O, həmin məqalələrində yazırkı ki, Qafqaz türklərinin özlərini "qafqasiyalı", "Qafqaz türkü" adlandırib da Azərbaycanı iki hissəyə bölen Araz çayının o biri tayında yaşayan türklərə "iranlı" kimi yuxarıdan aşağı bir nəzərlə baxmaq ruhumuza sirayət etmiş bir xəstəlikdir (137, s.536-537). Qeyd edək ki, burada adlışkilen məqalələrinə qədər Rəsulzadə özü də əsasən "Qafqaz türkləri" (137, s.

Qacarlar dövlətində ikili ideoloji mübarizə: Turançılıq və Ariyançılıq

Ağə Məhəmməd şah Qacar

Abbas Mirza

Əhməd Şah Qacar

ca bir türkün vəsiyyəti» şeirində də Cavid qeyd edirdi ki, ilk vəzifəmiz Türk millətinin şanlı tarixini, mədəniyyətini ve mənəviyyatını öyrənmək olmalıdır. Yəni ilk növbədə, milli mənsubiyətimizi tanımlı və türk olmağımızla fəxr etməliyik:

manda Ön ve Mərkəzi Asiyaya (Qafqaz, Azərbaycan və İkicayarası) bağlıdır. Deməli, Turan sivilizasiyasının mahiyyətini ortaya qoymaq əsas döyünlərdən biri Sumer, digəri Midiya-Azərbaycan mədəniyyətidir.

284, 311, 363, 367, 530), "Qafqaz müsəlmanları" (137, s. 247, 363, 367), "İran türkləri", "İran Azərbaycan" kelimələrindən istifadə etmişdir. Yalnız 1916-ci ilin başlarından etibarən həmin anlayışlarla yanaşı "Azərbaycan türkləri", "Azərbaycan müsəlmanları" (137, s. 298, 301, 386, 387), "Azərbaycan türkçəsi" (137, s.242) kelimələrindən de istifadə edən Basulzadə "Məktəb" ya-

mımız bir bezin qırğıyız”, Araz çayının qismən bu, qismən də o tərəfində bulunan türklər, bir kərə bilməlidir ki, nə iranlı, nə də qafqasiyalı bəlkə: azərbaycanlılardır” (137, s.537).

Gördüyümüz kimi, Rəsulzadə “Azərbaycan” milli ideyasını hər şeydən öncə Qafqaz türkləri ilə ‘Iran’ türklərini birləşdirən, onların biri-birindən ayrı deyil vahid ulus olması anlamında gündəmə gətirmişdir. Başqa sözlə, Rəsulzadənin irəli sürdüyü “Azərbaycan” ideyasının əsasını Dərbəndən Kəngər korfəzinə, Bakıdan İrəvanadək eyni adət-ənənənyə, extaqa, məşətə, dili, ədəbiyyata sahib olan türkərin vahidliyi, bütünlüyü təşkil etmişdir. Bu mənada Rəsulzadə yazılarında artıq “Azərbaycan türkləri” (138, s.150), “Azərbaycan muxtarıyyəti” (138, s.204, 388) anlayışlarına geniş yer verir, türk xalqları arasında Azərbaycan türkərinin öz dili, öz ədəbiyyatı, öz adəti olmasını müdafiə edirdi (138, s.186). 1917-ci ilin mayında Moskvada keçirilən Birinci Rusiya müsəlmanları qurultayında digər türk xalqlarıyla yanışı “Azərbaycan muxtarıyyəti” ideyasını da irəli süren Rəsulzadə artıq həmin ilin sonunda “Azərbaycan muxtarıyyəti haman bir əmri-vaqə halını almaldır” deyə (138, s.408), fikrini açıq şəkildə ifadə etmişidir. Bize, “Azərbaycan muxtarıyyəti” ideyasını ortaya atan Rəsulzadə, bununla da yeni bir Türk dövlətinin adının bələdirnməsi yolunda ciddi zəmin hazırlamış, eyni zamanda ‘Qafqaz’ türkləriyle ‘Iran’ türkərinin ortaq gerçək adını da dəqiqləşdirmişdir. Aərbaycan türkliyi!!!

“Azərbaycan türkü, Azərbaycan şivəsi, Azərbaycan ədəbiyyatı var. Ola da bilar. Fəqət Qafqasiya türkcəsi və Qafqasiya türkü olamaz. Bu gün nə “Xosrov Pərvizi” yazan Mirzə Abdullah iranlı, nə də Kazumoğlu qafqasiyaladır. Onların ikisi də azərbaycanlılardır. Birincisinin əsəri, ikincisinin də müttaliəsi nə iranca yazılmış, nə də qafqazca. İkisi də türkçə yazılmışlar. Bizi, özümüzü qafqasiyalı sananlar bu həqiqəti bir kərə bilməli və anlamalıyız ki, yurdumuzda mühacir və mehman sıfətilə yaşayan “iran”lılar, az bir istisna ilə İran Azərbaycanından gəlmiş iranlılardır. Onların dili də, məişəti də, adət və əxlaqları da bizimkinin eynidir”

rər aydın səhifədir, hər türk gərək anlasın» (49, s.128).

Əhməd Cavad da şeirlərində həm turançılığı, həm də onun müstəqil bir qolu olan Azerbaijan türkçülünü təbliğ etmişdi. Onun turançılığı «Çirpinirdən Qara dəniz» şeirləndə daha aydın şəkildə ifadə olunmuşdu (48, s.140). Həmin dövrdə Türk aydını Əlabbas Müznib isə "Türk tarixi" kitabında türk, tatar və möğolları Turanlı ruslar, farslar, hindlilər, ermənilər-hayları isə Ariyalı adlandırmışdır. Turan ve Turanlı anlayışlarını daha çox Azerbaiycana, Qafqaza bağlayan Müznibin də Turançılıq məfkurəsinə sahibləndiyini görürük (122,

çixmışdır. Belə ki, 1-ci Dünya müharibəsi nəticəsində yeni milliyətlərin ortaya çıxacağına inanan Rəsulzadə təmsil olunduğu cəmiyyəti əvvəlcə Türk milliyətçiliyi ya da Qafqaz Türk milliyətçiliyi, Qafqaz türkləri kimi qələmə versə də, daha sonra Azərbaycan Türk milliyətçiliyi, Azərbaycan türkəri anlayışları üzərində dayanmışdır. Rəsulzadənin dünyagörüşündə ‘Azərbaycan’ milli ideyasının formallaşmasında isə Türkçülük və Turançılıq ideyaların mühüm rol oynamışdır ki, onların hər birinin, yənu Azərbaycanla Türkçülüyün, Azərbaycanla Turançılığın ayrı ayrılıqda ələ alınması məqsədə uyğun görürük

mədrəsə" məqaləsində yazırı ki, əqrabaliq, dil və ədəbiyyat baxımından "Iran Azərbaycanı ilə Qafqasiya Azərbaycanı arasında fərq heç yoxdur" (137, s.438). "Nə Qafqasiya, nə də İran" məqaləsində isə o, açıq şəkildə Şimali Azərbaycanda ya da Qafqazda yaşayan türklərin özlərini Qacarların Azərbaycan əyalətində yaşayan türklərdən ayrı müstəqil bir etnoqrafik vücut kimi görüb "Qafqaz türkü" adlandırmasını yanlışlıq hesab etmişdir. Türk şöbələri arasında "Qafqaz türkü" ismiylə tanınan etnoqrafik şöbə yoxdur, deyən Rəsulzadə yazırı: "Azərbaycan türkü, Azərbaycan şivəsi, Azərbaycan ədəbiyyatı var. Ola